

Пархоменко А. О.

здобувач вищої освіти IV курсу

Науковий керівник – Тимофіїва К. М.

старший викладач

*Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ*

ІННОВАЦІЙНІ ОСВІТНІ МЕТОДИ ЯК РІЗНОВИД МЕДІАВПЛИВУ НА АУДИТОРІЮ У ВИКЛАДАННІ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

На сьогоднішній день розвиток суспільства не стоїть на місці. Науковці винаходять все нові та нові технології. Розвиток зростає і в сфері науки: знаходять інноваційні методи та способи, що сприяють поліпшенню вивчення англійської мови. Їх сьогодні налічується дуже багато.

Дана тема є досить актуальною з огляду на те, що наразі в світі дуже стрімко розвиваються інформаційні технології, все більше зростає обсяг інформації. В таких умовах необхідно створити більш ефективні та сучасні методи навчання. Вони повинні дозволити здобувачам освіти засвоювати достатню кількість необхідної інформації. Сьогодні такі способи проведення навчання називаються інтерактивними, та з кожним роком їх налічується все більше і більше. Їхньою основною перевагою є те, що вони базуються на взаємодії між викладачем та тими, хто отримує освіту. Такі інтерактивні методи значно поліпшують різноманітні навички: курсанти вчаться швидко приймати рішення, в них гарно розвивається мислення, напрацьовують вміння, які допоможуть швидко зорієнтуватись в конкретній ситуації та прийняти правильне рішення, знаходити різні шляхи вирішення задач, вчаться відстоювати свою думку. З огляду на це, пропонуємо розглянути більш детально деякі засоби медіаосвіти іноземної мови.

Так, гарним прикладом такого інтерактивного способу є кейс-метод, він дозволить в майбутньому зорієнтуватися в різних життєвих ситуаціях і знайти потрібні шляхи їх вирішення. Такий метод розповсюджений більше в сфері економіки та бізнесу, а надалі поширюється і на інші сфери, такі як: політологія, медицина, педагогіка, юриспруденція та ін. Необхідність впровадження інноваційних технологій в освітній процес пояснюється тим, що для вивчення іноземних мов необхідно засвоювати велику кількість нової інформації, вміти вирішувати різні ситуативні задачі [1].

Кейс – це метод, при якому описується конкретна життєва ситуація. Він допомагає курсантам поглибити вивчення конкретної теми, покращити комунікативні здібності, сформувані здатність до аналізу даної проблеми, удосконалити вміння відстоювати власну думку, вести дискусію та знаходити різні шляхи вирішення ситуативних задач. Такий метод передбачає більш практичні заняття, що допоможе здобувачам освіти перевірити правильність своїх рішень саме на практиці [3].

Сьогодні, кейс-методи налічують широкий вибір середовищ, тобто місць, де відбувається подія, а також в ньому міститься необхідна кількість тем, про які йдеться в ситуації. Він передбачає різноманітні ситуації та час на їх вирішення. Його можуть доповнювати будь-які схеми, малюнки, таблиці, що допомагає кращому сприйманню інформації наочно [4].

Таким чином, кейс-метод – це інтерактивний спосіб, що вчить курсантів та інших здобувачів освіти вміти застосовувати свої вже набуті знання та навички на практиці, при вирішенні конкретних ситуацій. Він сприяє саме розумінню того, що вивчаєш, покращує стимул у слухачів до навчання завдяки своєму великому обсягу різних ситуацій та шляхів вирішення їх.

Наразі, цей метод широко розповсюджений в європейських країнах, тому його необхідно ввести і в курс вивчення іноземних мов в вищих навчальних закладах України.

Ще одним відомим методом, над яким в ХХІ столітті науковці в сфері освіти активно працюють для того щоб об'єднати традиційне навчання з інноваційним є Blended Learning або змішане навчання – це концепція, яка передбачає набуття знань як очно з викладачем, тобто face to face, самостійно, без викладача (self-study), так і он-лайн (computer). Такий метод має свої переваги, основною з яких є поєднання формальної моделі навчання (навчання в аудиторії, написання різноманітних тестів та контрольних робіт) з неформальною (участь в відеоконференціях, спілкування з викладачем з допомогою Інтернету та ін.). нетрадиційні способи дають змогу значно покращити свої комунікативні навички та подолати «мовний бар'єр» [2].

Ця концепція має на меті відвідування слухачем вищої освіти звичайних занять в аудиторіях, використовуючи при цьому комп'ютерні технології. Вважається, що цей підхід повинен широко використовуватись саме при вивченні іноземних мов, тому що він спрямований перш за все на живе спілкування, тут переважає перегляд відеороликів та візуальне запам'ятовування слів.

Blended Learning включає в себе три частини: дистанційне навчання, в класі та через Інтернет. Студенти відвідують заняття в аудиторіях та отримують додаткові домашні завдання в спеціальній програмі. При цьому викладач контролює, а за необхідності консультує їх.

Завдяки системі змішаного навчання викладач може дати знання відразу багатьом людям. Головним завданням викладача є правильне складання курсу - необхідно розподілити, що ж потрібно вивчати в аудиторії, а що можна вивчити самостійно, позааудиторно. Вважається, що базовий курс дається саме завдяки аудиторній роботі, а от поглиблене вивчення курсу вже проходить самостійно з допомогою спеціальних програм. Важливо також, щоб навчання очно проходили з використанням презентацій з подальшими дискусіями між студентами та викладачем. Такий курс має індивідуальні завдання, групові, а також для особливо обдарованих дітей.

Ще одним гарним методом, який можна використовувати на заняттях з вивчення іноземних мов є комп'ютерні ігри. Наразі вони є широко розповсюдженими та з кожним днем набирають все більше популярності. Але існують деякі складності в їх використанні, а саме перед використанням ігор необхідно спрямовувати їх на цільову аудиторію, тобто дізнатися в які саме ігри грають слухачі, адже вивчення мови, перш за все, повинно викликати інтерес та отримання задоволення.

Також, для вибору гри необхідно проаналізувати її обсяг, тому що деякі з них дуже довгі і для них може не вистачати одного заняття. Зазвичай, радять використовувати ігри-пазли, та ігри, засновані на спостереженнях, в яких потрібно знайти сховані предмети, вони передбачають використання логіки, аналізу та вибору правильного рішення.

Однак, слід розуміти, що комп'ютерні ігри не зможуть замінити повністю традиційне вивчення іноземних мов. Але вони можуть допомогти залучити всіх курсантів взяти активну участь у вивчення мови, навіть тих, у кого низький рівень освіти. Також однією з переваг є те, що комп'ютерні ігри сприяють легкому вивченню складних для сприйняття тем, вони мотивують здобувачів освіти до навчання.

Існують ще й такі інноваційні технології, що покращують засвоєння різних граматичних структур як мультимедійні засоби. Вони дозволяють обирати рівень завдань та темп, це вважається гарним способом удосконалити та поширити свій словниковий запас. Одна з переваг цього методу – можливість використання відео та аудіо матеріалів. За допомогою використання презентацій, схем та малюнків реалізується принцип наочності. Запровадження нових технологій дає змогу застосовувати інтерактивне спілкування, наразі це є одною з найголовніших складових освітнього процесу.

Отже, аналізуючи вищевикладений матеріал та використані джерела, можна зробити висновок, що застосування інноваційних освітніх технологій є невід'ємною частиною навчального процесу, а їх ефективність залежить від бажання викладача та студентів втілити позитивний досвід наших та зарубіжних вчених і практиків, направленою на творчий підхід у навчанні, відмову від авторитарного та схоластичного методів. Всі вищезазначені методи дають змогу як студентам, так і викладачам розкрити себе в творчій сфері та показати весь свій потенціал, що буде позитивно сприяти розвитку та удосконаленню навчально-комунікативного процесу.

Література

1. Вказівки до підготовки завдань за кейсметодом, виступ на методичному семінарі: веб-сайт. URL: <https://pedkab.wordpress.com/2013/01/28/> (дата звернення 28.09.2019)

2. Модель смешанного обучения английскому языку студентов неязыковых вузов:

веб-сайт. URL: <http://www.sworld.com.ua/index.php/ru/pedagogy-psycho..> (дата звернення 28.09.2019)

3. Скринник З. Е. Проведення індивідуального заняття за методом аналізу конкретних навчальних ситуацій (casestudy). *Психологія і педагогіка* : Навчально-методичний посібник. Львів : ЛІБС УБС НБУ, 2012. С. 145 - 158.

4. Тульська О. Л. Використання методів ситуативного моделювання у формуванні професійної культури майбутніх екологів. *Наукові записки Рівненського державного гуманітарного університету* : Збірник наукових праць. Рівне, 2013. С.187-189.

Плескачова В. С.

здобувач вищої освіти IV курсу

Науковий керівник – Тимофіїва К. М.

старший викладач

*Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ*

ВПЛИВ МЕДІАОСВІТИ НА ФОРМУВАННЯ ОСОБИСТОСТІ В УМОВАХ ІНФОРМАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА

Актуальність даної теми зумовлена тим, що інформаційна революція та глобалізація вплинули на наше сприйняття світу, що значною мірою залежить від того, як його подають медіа. На жаль, не належно відреагували на зростання відповідальності. Матеріали погано перевіряють, а вони можуть містити елементи маніпуляції та підтасувань. Саме в цих умовах медіаосвіта є шляхом до того, щоб людина дістала змогу само захиститися від недоброякісної медіа інформації.

В документах ЮНЕСКО вказується, що медіаосвіта – це навчання теорії та практичним умінням для опанування сучасними мас-медіа, розглядуваних як частина специфічної, автономної галузі знань у педагогічній теорії та практиці. Її слід відрізнити від використання медіа як допоміжних засобів у викладанні інших галузей знань, таких як, наприклад, математика, фізика чи географія. Як бачимо, фахівці ЮНЕСКО чітко відокремлюють опанування медіа від їх використання як знаряддя при навчанні іншим наукам[1, с. 8].

Медіаграмотність допомагає людині активно використовувати можливості інформаційного поля телебачення, радіо, відео, кінематографа, преси, Інтернету, допомагає краще зрозуміти мову екранних мистецтв.

Зокрема, в Німеччині існують науководослідні інститути, котрі виконують наукові дослідження у цій галузі. У медіапедагогіці німецькі фахівці, наприклад, виділяють два взаємозв'язані між собою напрями: суспільно-критична медійна педагогіка, яка має на меті зміну суспільства через такі її засоби, як здатність ідеологічної критики; здатність впливу на медіасистему; здатність використання альтернативних медій. політично-